

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse C(2020) 3387 final af 18. maj 2020 om statsstøtte SA.56809 (2020/N) — Finland COVID-19: statsgaranti til Finnair er ugyldig i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale Ryanairs omkostninger, og intervenienterne i første instans og (eventuelt) i denne appelsag tilpligtes at bære deres egne omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat fem anbringender.

For det første begik Retten en retlig fejl og foretog en åbenbar urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, da den forkastede appellans anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF.

For det andet tilsidesatte Retten EU-retten, da den forkastede appellans anbringende om, at princippet om forbud mod forskelsbehandling er blevet uberettiget tilsidesat.

For det tredje begik Retten en retlig fejl og foretog en åbenbar urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder med hensyn til appellans anbringende om en tilsidesættelse af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser.

For det fjerde begik Retten en retlig fejl og foretog en åbenbar urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder med hensyn til undladelsen af at indlede en formel undersøgelsesprocedure.

For det femte begik Retten en retlig fejl og foretog en åbenbar urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder med hensyn til en manglende begrundelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 4. juni 2021 — R.J. R mod Valstybės įmonė Registrų centras

(Sag C-354/21)

(2021/C 349/24)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Appellant: R.J. R

Indstævnt: Valstybės įmonė Registrų centras

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 2, litra l), og artikel 69, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 650/2012⁽¹⁾ af 4. juli 2012 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende arv, og om accept og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter vedrørende arv og om indførelse af et europæisk arvebevis fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for retsforskrifter i medlemsstaten, hvor den faste ejendom er beliggende, der fastsætter, at ejendomsrettigheder alene kan registreres i ejendomsregistret på grundlag af et europæisk arvebevis, når alle de til registreringen nødvendige oplysninger er anført i dette europæiske arvebevis?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 201, s. 107.